

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio II. De beneficiis, quæ resignari possunt, vel non possunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

de regula. in 6. &c. Videatur autem hæc tacita renuntiatio in eo differre, à privatione beneficii, ipso jure facta, quòd, si protestetur beneficiatus, se per talem actum nolle renuntiare beneficio, protestatio talis id operetur, ut talis actus vim tacitæ renuntiationis non habeat, in privatione verò, quæ ipso facto incurritur, protestatio talis nihil profit: hæc tamen tacita renuntiatio non est facillè præsumenda, si SS. Canones non inducant beneficii talis resignationem; quòd enim multis forasè expensis, & laboribus acquisitum est, tam facillè renunciari non censetur. *c. super eo 5. h. t. Videatur c. sanè 7. c. veniens 13. &c. lecta 14. h. t. ubi referuntur casus aliqui apparentis quidem renuntiationis, quæ tamen à jure pro vera non agnoscitur.*

§ II.

De expressa renuntiatione beneficiorum.

Renuntiatio expressa ea dicitur, quæ fit verbis ad hoc accommodatis, & voluntatem renuntiandi aperte declarantibus, vel etiam scripto juxta formam à jure præscriptam. Duplex ea est, pura una & simplex, seu absoluta, quæ fit sine ulla conditione, modo, & pacto; & altera conditionalis, qualis est 1. quæ fit in favorem tertii, sub ea scilicet conditione, ut conferatur illud certæ personæ, in cuius favore aliquis resignat. 2. quæ fit cum reservatione fructu si ex toto vel ex parte. 3. quæ fit cum regressu (reservato scilicet sibi jure, ut resignans possit ad beneficium redire, si ille, cui cessit beneficium, præmoriatur) vel cū ingressu, quando scilicet collati quidem beneficii, ante hujus tamen possessionem, fit resignatio, sub ea conditio-

ne, ut mortuo resignatorio possit resignans propriâ auctoritate ingredi sive possessionem hujus beneficii accipere; vel cum accessu, quando scilicet beneficium puero destinatum, ob ætatem tamen illius incapaci, alteri interea confertur, eâ tamen conditione, ut post legitimam ætatem pueri, possit hic propriâ auctoritate beneficium tale accedere, & recuperare. Et 4. Denique conditionalis designatio beneficii dicitur, quæ fit ex causa permutationis, quando scilicet beneficium, quod habet, dimittit aliquis, ut alterius beneficium sibi conferatur.

SECTIO. II.

De beneficiis, quæ resignari possunt, vel non possunt.

§. I.

Quæ beneficia resignari possunt?

Omnia beneficia Ecclesiastica, sive sint curata, sive simplicia, sive sint majora beneficia, & dignitates, sive minora, sive requirant residentiam, sive non requirant, etiam manualia, patrimonialia, beneficia, quæ optari possunt, beneficia affecta jure Patronatus, beneficia electiva, exempta, reservata sedi Apostolicæ, & cujuscuque demum generis ac qualitatis sint, resignari possunt (nisi specialiter jure aliquo scripto hoc prohibeatur) modò ea observentur, quæ beneficia talia exigunt, ut ne fiat aliquid contra fundatorum voluntatem, vel cum præjudicio aliquo.

§. II.

Quæ beneficia resignari non possunt?

Expresso

Expresso tamen jure prohibetur primò Resignatio beneficii litigiosi, de quo scilicet alicui mota fuit, pendente lite; sicut enim alienatio rei litigiosæ, dum lis pendet, fieri non potest, ut constat ex toto tit. FF. & C. de litigiosis, ita nec resignatio beneficii litigiosi fieri potest, lite pendente, ad cavendas præsertim omnes fraudes, quæ in tali licita resignatione faciliè fieri possent. Si tamen in gratiam colligantis beneficio alter cedat, valida est talis cessio, cum fiat ad extinguendam litem.

2. Prohibetur resignatio beneficii uniti, antequam unio fortiatum suum effectum, prout patet ex Trident. sess. 23. c. 18. de reform. quia per unionem talem jus acquisitum est illi collegio v. g. dignitati, aut Monasterio &c. cui unio facta fuit, ut per mortem beneficiati unitum beneficium transferatur in Monasterium, Collegium &c. cui plurimum præjudicaret permissa talis beneficii resignatio, nisi fieret illa parè & liberè, vel in favorem illius, cui unio hæc facta est, vel per sufficientem clausulam derogaretur, quo ad illam vicem à Summo Pontifice, tali factæ unioni.

3. Prohibentur resignari beneficia in commendam temporalem data, ob utilitatem Ecclesiæ, donec ei de rectore provisum sit, cum talis nullum jus, aut titulum in beneficio habeat, cui renuntiare possit; & quamvis administracionem habeat, & fructus percipere possit, quæ simpliciter, & parè in manibus ordinarii dimittere potest; propriè tamen hæc dimissio non dicitur resignatio, sed depositio tantum administracionis.

4. Denique prohibentur, resignari

penfiones Ecclesiasticæ, quæ apud aliquos beneficii nomine veniunt, nisi parè & liberè ex resignentur, vel in favorem illius, à quo solvenda est pensio, si enim pensionarius hanc pensiohem non exigat, censetur tacitè ei renunciare.

SECTIO III.

De iis, qui possunt renunciare beneficiis, & iis, quibus possunt illa resignari.

S. I.

Qui possint beneficiis resignare?

Ordinariè omnes beneficiati, sive in minoribus beneficiis constituti sint, sive in maioribus, si annos pubertatis excesserunt, ex justa causa, beneficia sua, si ea habeant, & hæc resignabilia sint, resignare possunt, cum ut sic proprio tantum juri renuntient, quod quilibet facere potest, qui jus quæsitum in tali re habet, & bono publico, aut nulli alii per talem renuntiationem præjudicat: & quamvis dubitent aliqui, an Summus Pontifex Papatui renuntiare possit, post constitutionem tamen Bonifacii 8. in c. 1. h. 1. in 6. dubitationi huic locus non est, cum expressè in illa constitutione deciderit Pontifex, quòd fieri hoc ex justa causa possit, ita ut nec Cardinalium ad hoc consensum habere debeat, nec ullius alterius approbationem, cum neminem superiorem in terris habeat, qui talem resignationem admittere, & approbare debeat. Neque tamen etiam omnium resignationes eadem facilitate admittuntur, facilius enim admittitur resignatio simplicium beneficiorum, etiam Canonica-